

Gymnasielärarna om GY2011-reformen

Lärarnas Riksförbund, 2013

Innehåll

Sammanfattning och slutsatser	<i>5</i>
Centrala resultat	<i>5</i>
Lärarnas Riksförbunds slutsatser	<i>6</i>
Uppföljning av gymnasireformen (GY2011)	<i>8</i>
Resultatredovisning	<i>10</i>
Om gymnasieskolans programstruktur	<i>10</i>
Om allmän högskolebehörighet	<i>12</i>
Om gymnasieskolans innehåll	<i>14</i>
Om genomströmningen	<i>15</i>
Om framtiden	<i>17</i>
Analys och diskussion	<i>18</i>
Lärarnas bedömning av GY2011-reformen	<i>18</i>
Diskussionen om allmän högskolebehörighet	<i>19</i>
Metod	<i>22</i>
Referenser	<i>23</i>
Bilaga 1 - Enkät	<i>25</i>

Sammanfattning och slutsatser

Det kommer att dröja ytterligare några år innan de första verkliga utvärderingarna av den senaste gymnasireformen GY2011 kan genomföras. Trots detta pågår redan nu en viktig politisk debatt om gymnasireformen och det finns ett stort intresse av att följa reformen och se vilka effekter den får.

I den här undersökningen vänder vi oss därför till 1 000 undervisande gymnasielärare i den svenska gymnasieskolan för att ställa frågor om hur de uppfattar många av de förändringar som skedde i samband med reformen och vilka effekter de redan nu bedömer att reformen kommer att få. Lärarna har dessutom ombetts att ange vad som är den svenska gymnasieskolans viktigaste framtidsfråga.

Centrala resultat

Undersökningen visar bland annat:

- **Att en stor andel av gymnasielärarna anser att många av förändringarna har varit bra.** Lärarna är positiva till den nya programstrukturen och att samtliga program ska leda till gymnasieexamen. Två tredjedelar av lärarna instämmer helt eller delvis med påståendet att den tydligare renodlingen av högskoleförberedande program och yrkesprogram är bra. En knapp tredjedel instämmer inte alls.
- **Att knappt hälften av gymnasielärarna i undersökningen anser att alla gymnasieprogram ska leda till allmän högskolebehörighet.** Drygt hälften av lärarna vid yrkesprogrammen anser att alla program ska leda till allmän högskolebehörighet till skillnad mot en tredjedel av lärarna vid högskoleförberedande program.

- **Att gymnasielärarna i stor utsträckning är positiva till de systemförändringar som har direkt påverkan på yrkesutövandet.** Detta syns främst i att drygt två tredjedelar av lärarna anser att de nya ämnesplanerna är bra och att hela 84 procent av lärarna uppger att tillförandet av ”centralt innehåll” i ämnesplanerna är bra. En majoritet av lärarna bedömer också att detta kan få viss positiv effekt på likvärdigheten i gymnasieskolan.
- **Att lärarna i relativt låg utsträckning tror att de större systemförändringar som skett i samband med GY2011-reformen kommer att påverka gymnasieskolans genomströmning.** En dryg fjärdedel av lärarna bedömer att genomströmningen kommer att öka, hälften att den inte kommer att förändras alls. Lärarna framhåller i stället att det är de klassrumsnära förutsättningarna som spelar roll för genomströmningen, det vill säga lärarnas förutsättningar att bedriva god undervisning och elevernas möjligheter att få särskilt stöd.

Lärarnas Riksförbunds slutsatser

Gymnasieskolan får aldrig innebära stängda dörrar

En viktig faktor för att förhindra utanförskap och långvarig ungdomsarbetslöshet är att elever fullföljer sin gymnasieutbildning. Oavsett vilket program eleverna väljer att gå är detta av överordnad betydelse. Svensk gymnasieskola måste därför bli mycket bättre på att få alla elever att fullfölja sin gymnasieutbildning. Det är därför bra att gymnasieskolans högskoleförberedande program och yrkesprogram specialiseras och renodlas samt att olika typer av lärlingsutbildningar erbjuds. Det är dock viktigt att inte ha en övertro till att dessa systemförändringar ska öka genomströmningen markant. Viktigast för att öka genomströmningen är att alla elever har rätt till högkvalitativ undervisning med skickliga lärare och välutbyggd rätt till särskilt stöd.

Lärarnas Riksförbund anser att i ett system där inte alla gymnasieprogram ger allmän högskolebehörighet måste det finnas många chanser att läsa in både en sådan och en särskild behörighet, såväl direkt i gymnasieskolan som senare i kommunal vuxenutbildning. Dessa chanser ska vara generösa. Lärarnas Riksförbund anser att rätten till gymnasial utbildning bör förstärkas och ges ända upp till att medborgarna är 25 år.

Att motverka avhoppet kräver en ny resursfördelningsmodell till gymnasieskolan

Den höga andel elever som avbryter sina gymnasiestudier uppkom efter 1991 års gymnasiereform som en konsekvens av det förändrade betygssystemet och den generella förlängningen av de nya yrkesprogrammen. Värst drabbades elever med låga betyg från grundskolan och elever från arbetarhem av dessa förändringar. Forskningen visar att många av dessa avhopp skulle kunna motverkas om eleverna bland annat fick mer stöd i sin utbildning. Trots denna kunskap händer ingenting. Huvudmännen för den svenska gymnasieskolan gör inte tillräckligt kraftfulla insatser för att bryta utvecklingen.

Den svenska gymnasieskolan behöver därför en ny nationell resursfördelningsmodell för gymnasieskolan som styr resurserna dit de behövs i mycket större utsträckning i dag. Lärarnas Riksförbund kommer inom kort att presentera ett förslag till en sådan modell.

Uppföljning av gymnasiereformen (GY2011)

Höstterminen 2011 började de första gymnasieeleverna i den nyreformerade gymnasieskolan. Förväntningarna på vilka effekter som kommer att synas av denna reform är minst sagt stora, givet de skäl som fanns för att reformera gymnasieskolan.

Ett av de mest fundamentala problemen i gymnasieskolan, som främst växte fram efter 1991 års gymnasiereform, är att mellan en femtedel och en fjärdedel av eleverna inte fullföljt – och fortsatt inte fullföljer – sin gymnasieutbildning. Detta är mycket oroande i och med att de ungdomar som inte har en fullständig gymnasieutbildning tycks vara en särskilt utsatt grupp bland arbetslösa ungdomar.¹ De främsta skälen till den kraftiga ökningen av andelen elever som inte fullföljer sin gymnasieutbildning var att det mål- och kriterierelaterade systemet infördes, vars nya gräns för godkänt gjorde att elever som tidigare tagit sig igenom gymnasieskolan med låga betyg nu blev underkända. Därtill ledde förlängningen av samtliga yrkesprogram till en ökad sannolikhet för avhopp bland elever med låga grundskolebetyg och elever från arbetarhem.²

Den forskning som har bedrivits ger en förhållandevis god bild av vilka elever det är som avbryter sin gymnasieutbildning, när de gör det och varför de gör det. Gruppen är dock väldigt heterogen. Dels finns det skillnader mellan när eleverna avbryter sina studier, där majoriteten av avhoppet sker under det sista året. Dels finns det också stora skillnader till varför man gör det. Medan vissa endast saknar några få gymnasiepoäng och slutar av personliga eller andra skäl, har andra haft stora

1) Lindahl (2011)

2) Björklund et al. (2010); Hall (2009 a)

problem att klara av utbildningen och avbryter därför sina studier. Den faktor som tydligast påverkar sannolikheten att elever avbryter sina studier är dock hur de lyckades i grundskolan.³

Ett uttalat mål med GY2011-reformen har därför varit att öka genomströmningen i gymnasieskolan. Åtgärder som ska påverka detta har bland annat varit inrättandet av en gymnasieexamen för att få ett tydligt mått på hur många elever som fullföljt sin utbildning, att graden av specialisering ökat på högskoleförberedande respektive yrkesprogram samt att man infört möjligheten att läsa yrkesprogrammen som antingen skolförlagda utbildningar eller lärlingsutbildningar.

Trots att de första eleverna som lämnar den nya gymnasieskolan gör det först vårterminen 2014 börjar intresset för att utvärdera gymnasie-reformen redan nu att växa. Det finns tidigare studier vars resultat talar för att vissa delar av reformerna skulle kunna få effekter på genomströmningen för i synnerhet elever med låga betyg från grundskolan och som valt att läsa vissa typer av yrkesprogram. Samtidigt finns det andra delar av reformen – som de höjda behörighetskraven till gymnasieskolans olika program – som talar emot detsamma.⁴

I och med att inga elever ännu lämnat den reformerade gymnasieskolan går det inte att jämföra utfallet före och efter reformen. I denna undersökning har vi därför vänt oss till gymnasielärarna direkt för att undersöka vilka effekter de uppfattar att GY2011-reformen har fått och vad de anser om dessa.

3) Svensson (2007); Lärarnas Riksförbund (2012 a); Lindahl (2011); Skolverket (2007; 2008)

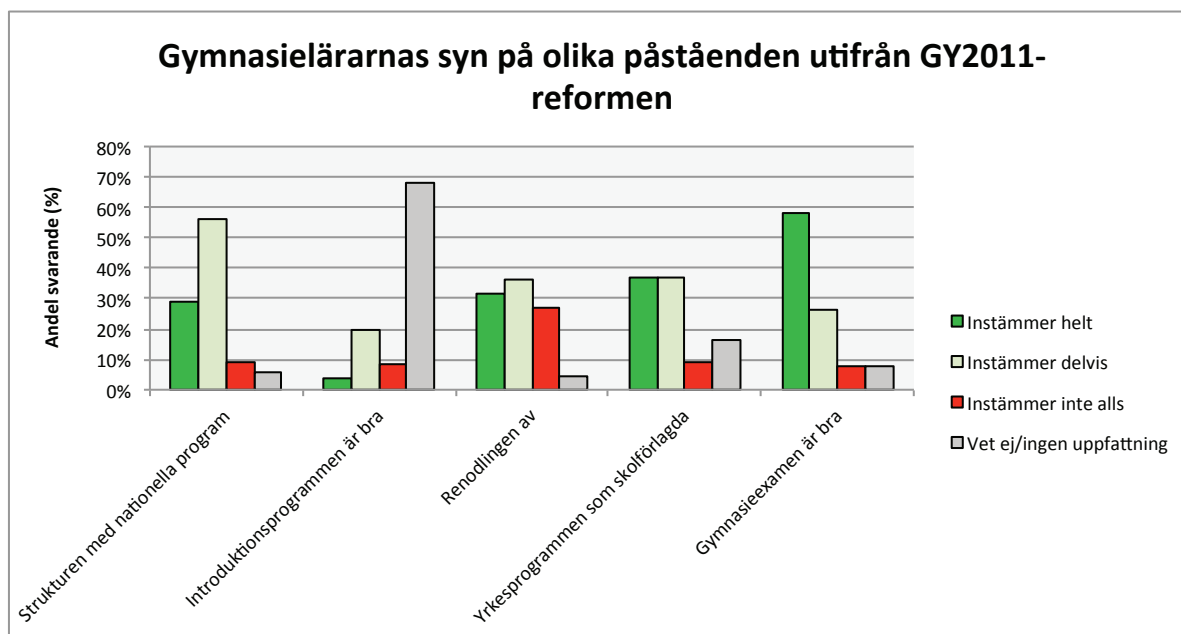
4) Se tex Hall (2009 a; b) och Fredriksson och Vlachos (2011)

Resultatredovisning

Nedan redovisas resultaten av undersökningen. Samtliga skillnader som nämns mellan olika lärarkategorier är statistiskt säkerställda om inget annat anges. Totalt har 1 100 gymnasielärare deltagit i undersökningen. En utförligare metodbeskrivning återfinns i slutet av rapporten.

Om gymnasieskolans programstruktur

Gymnasielärarna har i undersökningen fått ta ställning till en rad påståenden om några av de centrala förändringar som har skett i samband med GY2011-reformen. Samtliga påståenden och lärarnas svar presenteras i följande diagram.

Undersökningen visar att gymnasielärarna överlag är positivt inställda till många av de förändringar som skett i samband med GY2011-reformen. Ett problem som många utbildningspolitiska aktörer framhöll

med den tidigare gymnasieskolan, var att programmen och inriktningarna var svåra att överblicka, i synnerhet som det fanns en omfattande lokal variation med många lokala inriktningar och kurser. Undersökningen visar att en stor andel av gymnasielärarna anser att detta i viss utsträckning har förbättrats med den nya gymnasireformen.

Gymnasielärarna är också överlag positiva till den ökade specialiseringen och renodlingen av de högskoleförberedande programmen och yrkesprogrammen. Två tredjedelar av lärarna svarar att de instämmer helt eller delvis med påståendet att renodlingen av programmen varit bra.

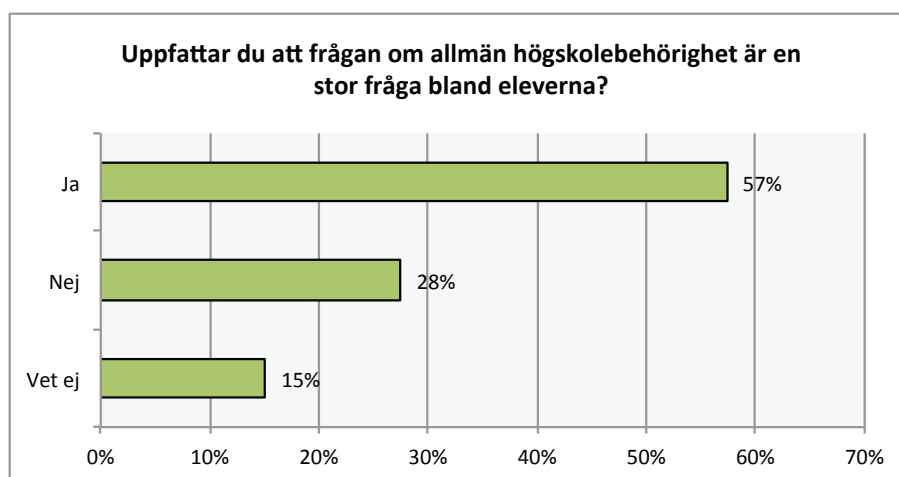
De lärare som i huvudsak undervisar vid yrkesprogram är mer negativa till renodlingen än lärarna som i huvudsak undervisar vid högskoleförberedande program. Cirka 40 procent av lärarna vid yrkesprogrammen instämmer inte alls i påståendet att renodlingen varit bra, jämfört med cirka 20 procent av lärarna vid de högskoleförberedande programmen. Omvänt svarar cirka 40 procent av lärarna vid de högskoleförberedande programmen att de instämmer helt i påståendet att renodlingen varit bra, jämfört med 20 procent av lärarna vid yrkesprogrammen.

Att alla yrkesprogram kan läsas som antingen skolförlagda program eller lärlingsprogram är det en liten andel av lärarna som motsätter sig. Ungefär tre fjärdedelar av lärarna instämmer helt eller delvis i att denna möjlighet är bra. På samma sätt är en stor majoritet av lärarna positiva till att en gymnasieexamen införts för samtliga program.

Den förändring som är svårast att värdera hur gymnasielärarna ställer sig till är förändringen av det tidigare individuella programmet som ersatts av fem nya introduktionsprogram. En stor majoritet av lärarna svarar att de inte har någon uppfattning, främst för att en så stor andel av lärarna inte själva undervisar vid något introduktionsprogram. Av de lärare som undervisar vid introduktionsprogrammen svarar dock nästan tre av fyra lärare att de instämmer delvis med påståendet att de nya introduktionsprogrammen är bra. Ungefär var femte svarar att de instämmer helt. Endast 3 procent svarar att de inte instämmer alls.

Om allmän högskolebehörighet

Frågan om alla gymnasieprogram ska leda till allmän högskolebehörighet eller ej blev en av de mest framträdande politiska stridsfrågorna i samband med GY2011-reformen. I undersökningen ombeds gymnasielärarna svara om de uppfattar att denna fråga är stor bland eleverna. Mer än hälften av lärarna svarar att de anser att det är en stor fråga bland eleverna och en knapp tredjedel att det inte är det.

Lärarna vid yrkesprogrammen uppger i större utsträckning att det är en stor fråga bland eleverna (70 procent mot 54 procent av lärarna vid högskoleförberedande program). Lärarna vid högskoleförberedande program svarar i större utsträckning att de inte vet.

Det finns också vissa skillnader mellan lärargruppernas svar på frågan om de anser att samtliga program ska ge allmän högskolebehörighet eller ej. Totalt anser 4 av 10 lärare att samtliga program ska ge allmän högskolebehörighet och drygt hälften att de inte ska ge det.

Anser du att samtliga gymnasieprogram ska leda till allmän högskolebehörighet?

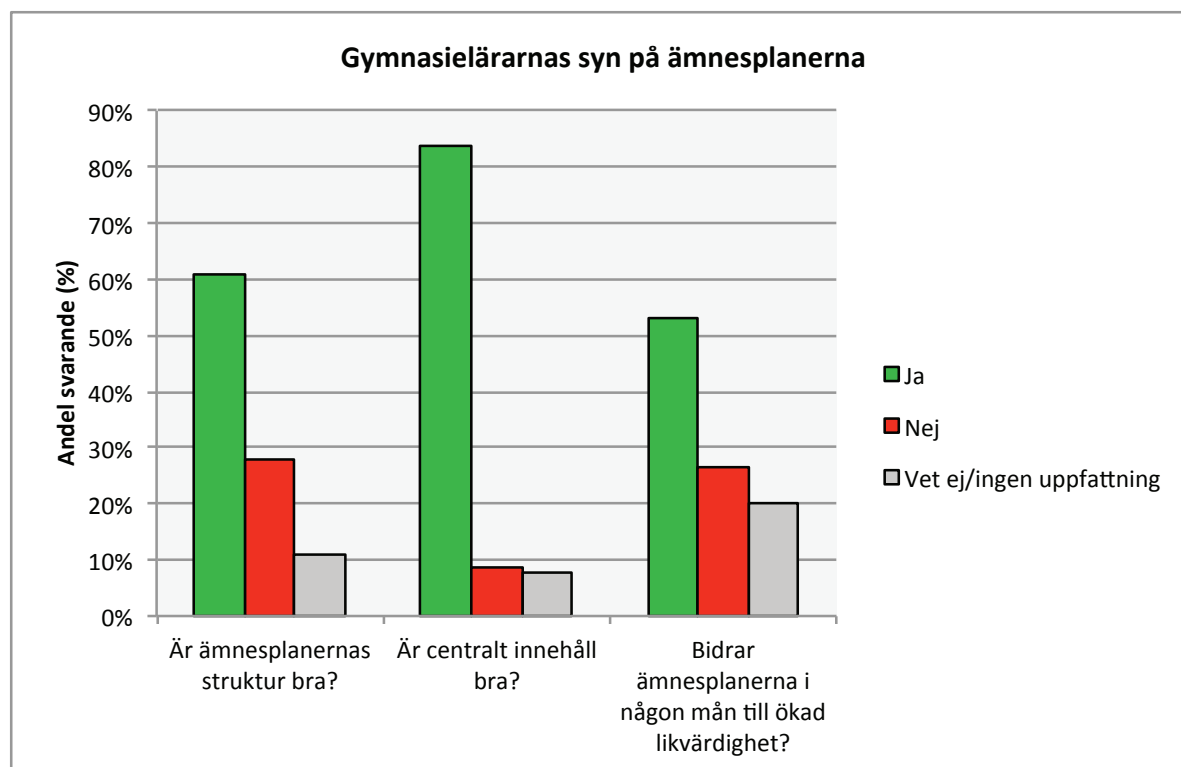
Korsat med: Undervisar du i huvudsak vid,

	Högskoleförb. program	Yrkesprogram	Intro.program	Totalt
Ja	33 %	54 %	38 %	39 %
Nej	59 %	41 %	57 %	54 %
Vet ej/ingen uppfattning	8 %	4 %	5 %	7 %
Totalt	741	271	56	1068

Om gymnasieskolans innehåll

Ur ett yrkesutövningsperspektiv har några av de mest betydelsefulla förändringarna i samband med GY2011-reformen gällt de nya ämnesplanerna och det förändrade betygskriterierna (kunskapskrav). Förändringarna i betygssystemet har Lärarnas Riksförbund utrett i en fristående undersökning⁵, och berörs därför inte i denna undersökning.

En stor majoritet av lärarna anser att de nya ämnesplanerna är bra och anser att de i någon mån kan bidra till att öka likvärdigheten i gymnasieskolan. Tillförandet av "centralt innehåll" till ämnesplanerna är lärarna i synnerhet mycket positiva till.

Det finns inga betydelsefulla skillnader mellan lärare vid olika typer av program.

⁵ Lärarnas Riksförbund (2012 b)

Om genomströmningen

En central målsättning med gymnasireformen har varit att öka genomströmningen i gymnasieskolan.⁶ Mot bakgrund av tidigare forskning skulle systemförändringar som införande av lärlingsutbildning och minskad omfattning av studier i allmänna ämnen på yrkesprogrammen kunna ha viss positiv effekt på genomströmningen för berörda elever.⁷ Samtidigt visar annan forskning att skälen till att elever avbryter sina gymnasiestudier är mångt fler än just dessa, och gemensamt för flera av dessa skäl är att de har med individens trivsel, hälsa, studieförmåga och liknande att göra.⁸ Då dessa typer av individrelaterade problem är en fråga för skolans huvudman så har de i mycket begränsad omfattning berörts av reformen.

Hälften av gymnasielärarna bedömer att gymnasieskolans nya struktur inte kommer att leda till en ökad genomströmning. En fjärdedel bedömer att det skulle kunna öka genomströmningen i någon utsträckning.

Det finns inga skillnader i vilka bedömningar de olika lärarkategorierna gör.

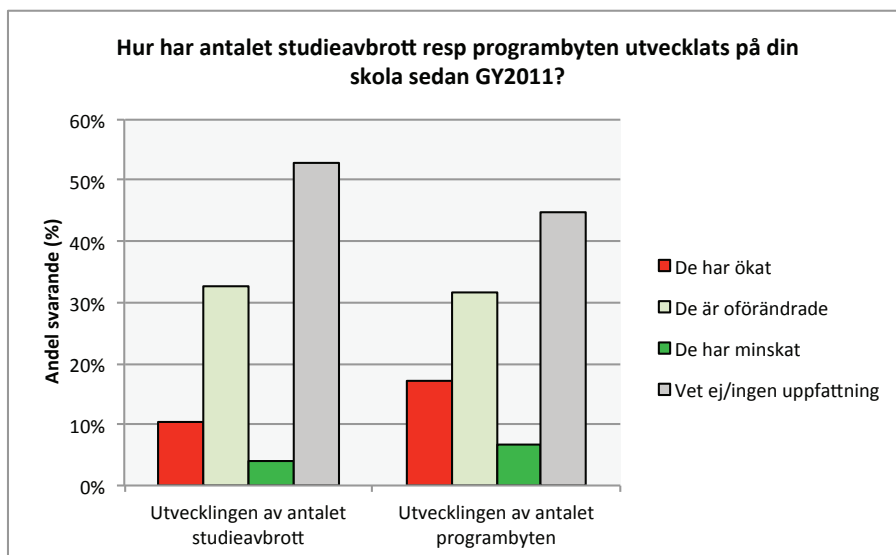
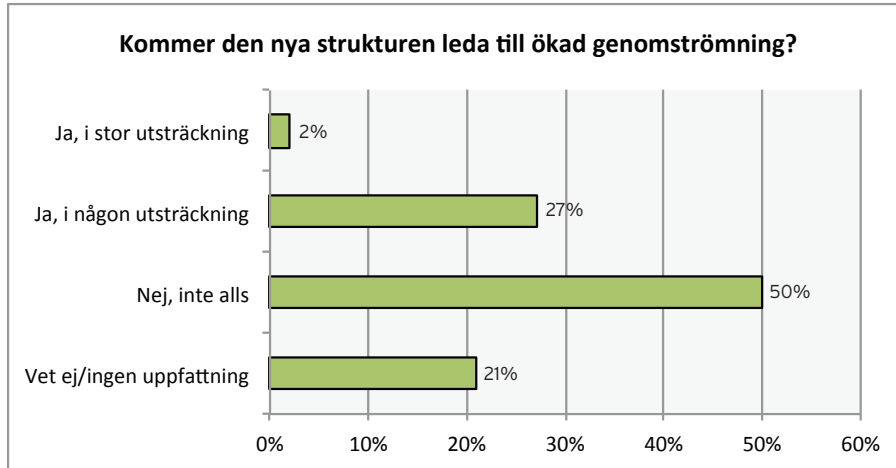
Lärarnas bedömning av reformens troliga effekter på genomströmningen har följts upp med frågor om hur antalet studieavbrott och programbyten har utvecklats på deras skola från och med höstterminen 2011.

Svaren kännetecknas i huvudsak av en stor osäkerhet, vilket inte är oväntat i och med att eleverna, vid tiden för denna undersökning, endast kommit halvvägs i sin gymnasieutbildning. Den tendens som syns i lärarnas svar är dock att andelen avbrott och programbyten är relativt oförändrade. En av tio lärare svarar att avbrotten ökat och två av tio att programbytena ökat. Det finns inga stora skillnader i hur olika lärarkategorier svarar.

6) Prop. 2008/09:199 s.39

7) Fredriksson och Vlachos (2009); Björklund et al. (2010); Hall (2009 a; b)

8) Svensson (2007); Lärarnas Riksförbund (2012 a)

Om framtiden

I slutet av undersökningen har gymnasielärarna ombetts beskriva vilken fråga de anser vara den svenska gymnasieskolans viktigaste framtidsfråga. Totalt har 921 svar lämnats. Svaren har endast kunnat lämnas som öppna svar, vilket gör att det inte går att mäta frekvensen av olika typer av svar.

En genomgång av svaren visar dock att den genomgående problemformuleringen i lärarnas svar handlar om hur elevernas behov av dels mer och dels högkvalitativ undervisning ska tillgodoses. Lärarna tar olika perspektiv på frågan, men två huvudsakliga teman framkommer i svaren:

- **Lärarnas förutsättningar**

Svaren handlar på olika sätt om vad som krävs för att förbättra lärarnas förutsättningar att bedriva en högkvalitativ undervisning som tillgodoser alla elevers behov. Det handlar om disponeringen av lärarnas arbetstid, med fokus på att minska lärarnas administrativa börda till förmån för lektionsplanering och liknande. Det handlar om lärares kompetensutveckling, lärarnas status och lärarutbildningen.

- **Ökad likvärdighet**

Svaren handlar på olika sätt om hur styrningen av skolan brister, främst avseende resursfördelning och insatser för elever som är i behov av särskilt stöd. Många lärare vill se ett återförstatligande av skolan, ofta med fokus på att öka gymnasieskolans kompensatoriska effekt. Många lärare efterlyser större rättvisa i betygssystemet.

Analys och diskussion

Nedan sammanfattas och analyseras resultaten av undersökningen. Dessutom diskuteras frågan om alla program ska leda till grundläggande högskolebehörighet eller inte mer utförligt.

Lärarnas bedömning av GY2011-reformen

Lärarnas sammantagna bedömning av GY2011-reformen är att många delar av den har varit bra och nödvändiga att genomföra. Främst framhåller lärarna de förändringar som har direkt betydelse för lärarnas undervisningsuppdrag, såsom de nya ämnesplanerna och tillförandet av ”centralt innehåll” till dessa. En tidigare undersökning från Lärarnas Riksförbund har också visat att lärarna dessutom är positiva till förändringarna i betygssystemet, både avseende skalan och betygskriterierna.⁹ Undersökningen visar också att lärarna är positiva till reordningen av gymnasieskolans program, främst genom den tydligare uppdelningen mellan högskoleförberedande program och yrkesprogram men också genom den nya tydligare strukturen av de nationella programmen och deras inriktningar.

Lärarna i undersökningen visar en viss tilltro till att vissa av systemförändringarna som genomförts i samband med GY2011-reformen kan få betydelse. En majoritet av lärarna stöder till exempel fortsatt beslutet att alla program inte ger allmän högskolebehörighet samt att yrkesprogrammen ska kunna läsas antingen som skolförlagda program eller lärlingsprogram. Det är däremot viktigt att påpeka att lärarna inte visar någon överdriven tilltro till vilken effekt dessa typer av systemförändringar får på genomströmningen i gymnasieskolan. Lärarna framhåller snarare betydelsen av att skapa klassrumsnära förutsättningar för att alla elever ska kunna fullfölja sin gymnasieutbildning. Ur detta perspektiv pekar lärarna särskilt ut deras egna förutsättningar att planera

9) Lärarnas Riksförbund (2012 b)

och bedriva högkvalitativ undervisning samt de förutsättningar som på system- och huvudmannanivå skapas för att kunna ge alla elever rätt till särskilt stöd och liknande.

Denna vilja att skapa reella förutsättningar för lärarna, den undervisning de bedriver och den utbildning eleverna ska ta del av föranleder många av lärarna att dra slutsatsen att staten måste ta över ansvaret för gymnasieskolan. Alltjämt sedan åren efter införandet av den förra gymnasireformen har andelen elever som inte fullföljer sina gymnasiestudier legat på en nivå mellan en femtedel och en fjärdedel av eleverna. Huvudmännen för dagens gymnasieskola har aldrig lyckats bryta denna trend och lärarna drar därför slutsatsen att det behövs en nationell finansiering och styrning av gymnasieskolan.

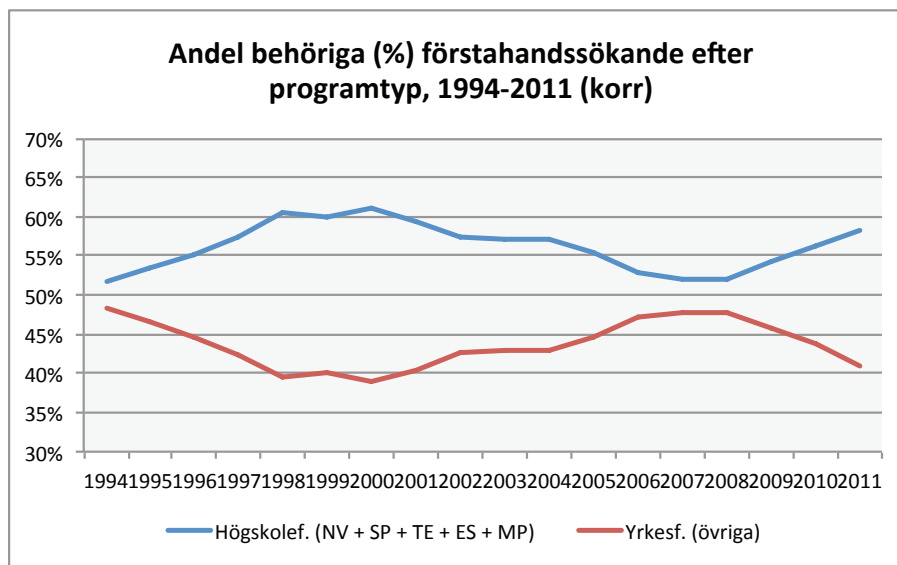
Diskussionen om allmän högskolebehörighet

Den kanske största politiska stridsfrågan innan och efter genomförandet av GY2011-reformen har varit frågan om huruvida samtliga program ska leda till allmän högskolebehörighet eller inte. Det finns belägg från forskningen som visar att införandet av det mål- och kriterierelaterade betygssystemet under mitten av 1990-talet och den generella förlängningen av de tidigare tvååriga yrkeslinjerna till treåriga program ökat sannolikheten att berörda elever avbryter sina gymnasiestudier. Detta gäller i synnerhet elever med låga betyg från grundskolan och elever från arbetarhem.¹⁰ Frågan är dock vilken sammantagen effekt på genomströmningen som ett slopande av allmän högskolebehörighet på yrkesprogrammen får? Detta är mycket svårbedömt i nuläget då det inte finns tillräckligt med data för att undersöka det.

I debatten om den allmänna högskolebehörigheten är det många som har hävdat att detta är den främsta orsaken till att andelen förstahandsökande elever har sjunkit kraftigt till yrkesprogrammen. Än så länge

10) Björklund et al. (2010); Hall (2009 a); Svensson (2007)

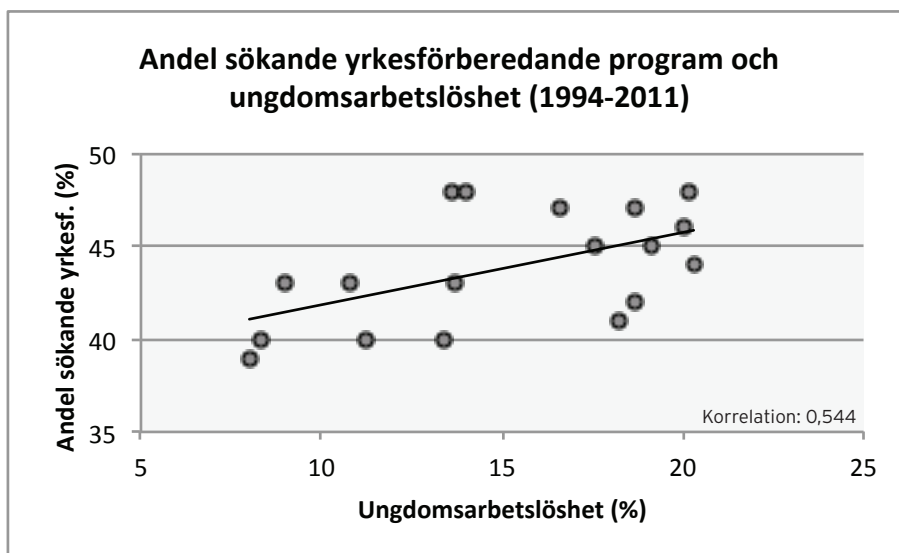
tycks även detta vara svårt att avgöra. Dels för att ytterligare en tid skulle behöva gå för att ge mer data, dels för att andelen sökande till yrkesprogrammen än så länge inte är lägre än vad de tidigare varit. Andelen är snarare tillbaka på den nivå som rådde mellan åren 1998-2001.

Källa: Skolverkets statistik för gymnasieskolan. Medieprogrammet har i statistiken räknats som ett högskoleförberedande program för att korrigera för dess uppgående i det samhällsvetenskapliga programmet i och med GY2011.

Det tycks dessutom vara svårt att i nuläget dra säkra slutsatser om vad som påverkar elevernas val i allmänhet och särskilda elevgrupper i synnerhet. Det är rimligt att anta att olika elever förhåller sig olika till att yrkesprogrammen inte längre ger allmän högskolebehörighet. Sannolikt finns det både elever som detta spelar en avgörande roll för och som väljer ett högskoleförberedande program i stället för ett yrkesprogram, elever som ändå väljer yrkesprogram men läser in allmän högskolebehörighet och elever som inte bryr sig om förändringen och väljer yrkesprogram i alla fall. Skillnader som dessa blir betydelsefulla

när olika skäl för elevers val ska kartläggas och analyseras. Till exempel tycks även nivån på ungdomsarbetslösheten kunna ha betydelse för hur eleverna väljer då det finns ett positivt samband mellan ungdomsarbetslösheten och andelen förstahandssökande till yrkesprogrammen. Ju högre ungdomsarbetslösheten är, desto större andel elever tycks söka sig till de yrkesförberedande programmen. Detta skulle kunna vara en effekt av att de ungdomsjobb som oftast försvinner under en lågkonjunktur är de okvalificerade korttidsjobben. Att då ha en kvalificerad yrkesutbildning ökar chanserna till fast anställning.¹¹

Källa: Skolverkets statistik för gymnasieskolan och AKU (SCB)

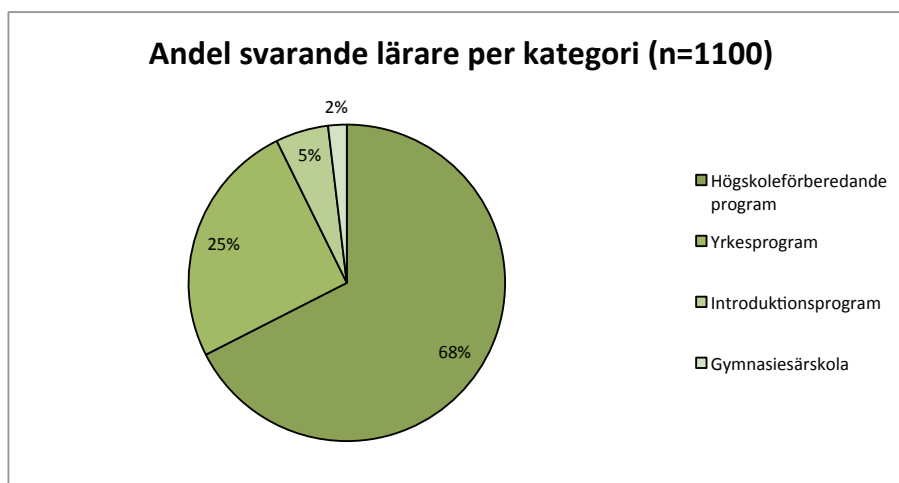
11) Se Lindahl (2011)

Metod

Ett slumpmässigt urval om 2 067 gymnasielärare drogs ur Lärarnas Riksförbunds medlemsregister. Efter ett bortfall om 90 personer på grund av felaktiga adresser med mera har totalt 1 100 personer besvarat enkäten. Detta ger en svarsfrekvens om 56 procent.

Datansamlingen har av olika anledningar skett under en mycket begränsad tidsperiod, den 13-15/2 2013. Svarsfrekvensen måste bedömas ur detta perspektiv.

De svarande lärarna fördelar sig enligt följande:

Notera att lärare i gymnasiesärskolan inte har fullföljt enkäten eftersom gymnasiesärskolereformen inte träder i kraft förrän hösten 2013.

Referenser

Björklund, Anders et al. (2010). *Den svenska utbildningspolitikens arbetsmarknadseffekter: vad säger forskningen?* Rapport 2010:13. Uppsala: IFAU.

Fredriksson, Peter och Vlachos, Jonas. (2011). *Reformer och resultat: Kommer regeringens utbildningsreformer att ha någon betydelse?* Rapport till Finanspolitiska rådet 2011/3. Stockholm: Stockholms universitet.

Hall, Caroline. (2009 a). *Förlängningen av yrkeslinjerna på gymnasiet: effekter på utbildningsavhopp, utbildningsnivå och inkomster.* IFAU 2009:7. Uppsala: IFAU.

Hall, Caroline. (2009 b). "Förlängningen av yrkeslinjerna på gymnasiet: effekter på avhopp, utbildningsnivå och inkomster" i *Ekonomisk debatt* (37) nr 8, s.61-75.

Lindahl, Lena. (2011). "Den gymnasiala yrkesutbildningen och inträdet på arbetsmarknaden" i *Långtidsutredningen 2011 (LU2011)*, Bilaga 2. Stockholm: Fritzes.

Lärarnas Riksförbund. (2012 a). *Effekter av vägledning.* Stockholm: Lärarnas Riksförbund.

Lärarnas Riksförbund. (2012 b). *Att bedöma bildning utan fortbildning.* Stockholm: Lärarnas Riksförbund.

Nordström Skans, Oskar. (2009). *Varför är den svenska ungdomsarbetslösheten så hög?* Rapport till Finanspolitiska rådet 2009/6. Uppsala: IFAU.

Prop. 2008/09:199. *Högre krav och kvalitet i den nya gymnasieskolan.*

Skolverket. (2007). *Varför hoppade du av? En studie av orsakerna till att ungdomar byter studieinriktning eller hoppar av gymnasiet*. Stockholm: Skolverket.

Skolverket. (2008). *Studieavbrott och stödinsatser i gymnasieskolan. En kunskapsammansättning*. Stockholm: Skolverket.

Svensson, Allan. (2007). "Dagens gymnasieskola – bättre än sitt rykte?" i *Pedagogisk forskning i Sverige* (12) nr 4, s.301-323.

BILAGA 1

Enkät

Bakgrundsfrågor

Undervisar du i huvudsak vid,
Högskoleförberedande program
Yrkesprogram
Introduktionsprogram
Gymnasiesärskola (avsluta)

Gymnasieskolans struktur och innehåll

Nedan följer ett antal påståenden som du tar ställning till genom att markera i vilken grad du instämmer eller inte instämmer med dem.

	Instämmer helt	Instämmer delvis	Instämmer inte alls	Vet ej/ingen uppfattning
Den nya strukturen med nationella program och inriktningar är bra				
De nya introduktionsprogrammen är bra				
Den tydligare renodlingen av högskoleförberedande program och yrkesprogram är bra				
Att yrkesprogrammen kan läsas antingen som skolförlagda eller som lärlingsutbildningar är bra				
Att alla program ska leda till en gymnasieexamen är bra				

Uppfattar du att frågan om allmän högskolebehörighet är en stor fråga bland eleverna?

Ja
Nej
Vet ej

Anser du att samtliga gymnasieprogram ska leda till allmän högskolebehörighet?

Ja

Nej

Vet ej/ingen uppfattning

De nya ämnesplanerna har fått en helt ny struktur och ett nytt upplägg.

Anser du att denna nya struktur är bra?

Ja

Nej

Vet ej/ingen uppfattning

Varför/varför inte?

Anser du att tillförandet av centralt innehåll till ämnesplanerna är bra?

Ja

Nej

Vet ej/ingen uppfattning

Varför/varför inte?

Anser du att ämnesplanerna i någon mån kan bidra till att göra gymnasieskolan mer likvärdig?

Ja

Nej

Vet ej/ingen uppfattning

Varför/varför inte?

Genomströmning

Bedömer du att den nya strukturen i gymnasieskolan kommer att leda till en ökad elevgenomströmning (dvs att fler elever klarar av sitt program på avsedd tid och med godkända resultat)?

Ja, i stor utsträckning

Ja, i någon utsträckning

Nej, inte alls

Vet ej/ingen uppfattning

Hur har antalet studieavbrott utvecklats på din skola sedan GY2011 (ht 2011)?

- De har ökat
- De är oförändrade
- De har minskat
- Vet ej/ingen uppfattning

Hur har antalet programbyten utvecklats på din skola sedan GY2011 (ht 2011)?

- De har ökat
- De är oförändrade
- De har minskat
- Vet ej/ingen uppfattning

Tjänsteunderlag

Har det vid din skola förekommit uppsägningar eller omplaceringar av lärare i samband med GY2011-reformen (fr.o.m höstterminen 2011)?

- Ja
- Nej
- Vet ej
- Vad har dessa berott på?
- Minskat elevunderlag
- Minskat underlag för vissa ämnen (tex estetisk verksamhet)
- Annat _____

Framtiden

Vilken är den svenska gymnasieskolans viktigaste framtidsfråga enligt dig?

Vilka ytterligare reformer skulle du vilja se av gymnasieskolan?

1. _____

2. _____

3. _____

Enkäten är slut, tack för din medverkan!

Till lärare i gymnasiesärskolan:

I och med att reformerna för gymnasiesärskolan träder i kraft först hösten 2013 så riktar sig denna undersökning till de som i huvudsak undervisar vid gymnasieskolans nationella program eller introduktionsprogram. Vi tackar för visat intresse!

Lärarnas Riksförbund

LÄRARNAS
RIKSFÖRBUND

Lärarnas Riksförbund är det akademiska förbundet som enbart organiserar behöriga lärare och studie- och yrkesvägledare. Med snart 90 000 medlemmar är vi ett av de största förbunden inom Saco.